

Jeg vil dermed ikke nægte, at flere af de foreslagte Love kunne medføre Forandringer i finansielt Henseende, men med Hensyn til nogle af dem tør det dog tillige være saa tvivlsomt, hvorvidt de ville blive gennemførte, at jeg ikke anseer det for videre nødvendigt, nu at gaae ind paa den finansielle Betydning, som de ville have, saameget mindre, som det, forsaavidt de kunne have nogen saadan Betydning, allerede er meddeelt ved selve Lovudkastene. Jeg skal hertil sige, at man ved Endringsforslag til Finantslovens 2den Behandling vil være nødt til at foreslaae adskillige yderligere Tilskud, da der er enkelte Poster, som ikke vare tilstrækkelig modne, dengang Lovforslaget blev trykt.

Man vil af Lovforslaget see, at Udgifterne tilsammentagne ere beregnede til 2,974,348 Rd. 54 f., hvortil imidlertid bliver at lægge den Deel, som Kongeriget, til Udredelse af Fællesudgifterne, har at udrede til Monarchiet, hvilket for det kommende Finantsaar beløber sig til 2,655,429 Rd. 28 f.; den samlede Udgift, saaledes som den frengaaer af Forslaget til Finantsloven, vil altsaa være 5,629,777 Rd. 82 f. Naar man sammenligner denne Sum med den calculerede Indtægt, som er 6,298,600 Rd., fremkommer der altsaa et calculeret Overskud af 668,822 Rd. 14 f.

Det havde været mit Ønske at foretage flere Forandringer med Hensyn til Finantslovens Form, men da jeg udsatte at gjøre disse Forandringer for at behandle dem i Forbindelse med selve Finantslovens Indhold, viste det sig, at Behandlingen af det Sidste var saa aldeles overvældende, at Formen maatte træde mere i Baggrunden, end jeg havde ønsket. Det er derfor min Agt, saasnart Leiligheden maatte tillade sig, at gjøre den formelle Side af Finantsloven til Gjenstand for en særlig Behandling, og jeg haaber da ogsaa, at Statsrevisionen ikke vil undlade at hde Ministeriet den Assistance, som den maatte være istand til, hvorved man forhaabentlig vil kunne opnaae at komme de her oftere i flere Retninger fremsførte Ønsker saa nær som muligt. Det maa være mig tilladt at nævne saadanne enkelte Forandringer, som ere blevne paataente, men som ikke bleve tilveiebragte. Naar vi f. Ex. holde os til den

første Side af Finantsloven, Sp. 1—2; saa vil man der see, at der under Gammelstatten skjuler sig en heel Gjældspost, nemlig Finantslovens Mellemværende med Banken. Jeg vilde ansee det for rigtigt, at hele dette Gjældsforhold; der kan udtrykkes ved en fast bestemt Sum, blev klarere betegnet i selve Finantsloven. Det er jo et meget betydende finansielt Forhold; Gjælden, der blev stiftet i Henhold til en kgl. Resolution af 4de December 1838, var oprindeligt 7,300,000, men er nu gaaet ned til 4,287,800, og der er altsaa paa denne Gjæld afbetalt omtrent 3 Millioner. I indværende Mars December Termin vil der fremdeles derpaa blive betalt 194,700, og man vil altsaa see, at naar vi sammenligne det virkelige finansielle Forhold med det, Budgettet fremviser, er der en Fremgang af 200,000 Rd., som ikke i den Form, hvorunder Finantsloven nu er affattet, kommer frem. Jeg skal fremdeles nævne, at de Udgifter, der medgaae ved Bygningsafgiften paa Landet, vare tidligere opførte under Indtægten, men i Mar er der gjort den Forandring, at de ere opførte under Indenrigsministeriet som særlige Udgifter. Det vilde kun have været i Overensstemmelse dermed, om man paa samme Maade havde opført de Udgifter, der ere forbundne med Stempelindtægterne, som en saadan særlig Udgift, hvilket imidlertid af de Grunde, jeg har anført, ikke er skeet. Det maa tillige anerkjendes at være urigtigt fra den ene Finantslov til den anden at oversføre en Række Forbehold, uden at optage selve Forbeholdene i Loven. Nogle af dem finde efterhaanden deres Fyldestgjørelse, og falde altsaa bort, da de ikke længere have Betydning, men de andre Forbehold kunne let med den bedste Villie gaae af Glemme; og det maa derfor vist ansees for rigtigst at foretage en Revision i den Henseende. Det forekommer mig endelig, at Forholdet mellem Anmærkningerne, der ledsage Finantslovsforslaget, og selve Finantsloven ikke lader lidet tilbage at ønske med Hensyn til enkelte Poster, da det uden tvivl maa ansees ønskeligt, at alt det, der er bindende for Regjeringen eller i altsald det væsentlig Bindende, kommer til at staa i Finantsloven, medens Anmærkningerne derimod med Hensyn til flere andre Poster — saa-